

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Va-yiḳra

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

א

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9951

לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי תורים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד להטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה : פ

יג א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן

לאמר : ב אדם כי יהיה בעור בשרו
שאר או ספחת או בהרת והיה בעור
בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הכהן

או אל אחד מבניו הכהנים : ג וראה
הכהן ואת הנגע בעור הבשר ושער בנגע
הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו

נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו :
ד ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו
ועמק אין מראה מן העור ושערה לא

הפך לבן והסניר הכהן את הנגע שבעת
ימים : ה וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמו בניו לא פשרה הנגע בעור

והסנירו הכהן שבעת ימים שנית :
ו וראהו הכהן ארבע ביום השביעי שנית
והנה כהרה הנגע וקרא פשרה הנגע בעור

וטקרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר :
ז ואם פשה תפשרה המספחת בעור
אחר הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה

שנית אל הכהן : ח וראהו הכהן והנה
פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת
הוא

כמיסת אימרא ותסב תרין שפנינין או תרין
בני יונה חד לעלתא וחד להטאתא וכפר
עלה כהנא ותדבי : א ומליל וי עט משה

ועט אהרן למימר : ב אינש ארי יהי
במשך בסריה עמקא או עדנא או בהרא
ויהי במשך בסריה למכתש סנירו ויתיתי

לורת אהרן כהנא או לורת חד מבגודו
כהנא : ג ויחזי כהנא ית מכתשא במשך
בסרא ושערא במכתשא אתהפוך למחור

ומחזי מכתשא עמיק ממשך בסריה מכתש
סנירותא הוא ויחזינה כהנא ויסאב יתיה :
ד ואם בהרא חורא היא במשך בסריה

ועמיק לית מחוצא מן משקא ושערה
לא אתהפוך למחור ויסר כהנא ית
מכתשא שבעא יומין : ה ויחזינה כהנא

ביומא שביעאה והא מכתשא קם כדהנה
לא אוסיף מכתשא במשקא ויסנירינה
כהנא שבעת יומין חנינות : ו ויחזי כהנא

יתיה ביומא שביעאה חנינות והא עמק
מכתשא וקרא אוסיף מכתשא במשקא
וידבינה כהנא עדיתא היא ויצבע לבושותי

וידבי : ז ואם אוספא תוסיף עדיתא
במשקא בתר דיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי
חנינות לכהנא : ח ויחזי כהנא והא אוסיפת

עדיתא במשקא ויסאיבינה כהנא סנירותא
היא

רשי

למקרה האמת קודם לעולה כך פנינו מוכחים ספרק כל המדור (ובתוספת) : (ב) שאח או ספחת וכו' (נגעים עא) שמוע
נגעים הם ולכמות זו חזו : בהרת : חברבורות טיי"אר בלע"ו וכן (אע"ל) כהיר מוח כמחיים : אל אהרן וכו' (אויב לו)
זרת כמקום הית סלין טומאת נגעים וטהרתו לאל"ע פכמן (ח"ב) : (ג) הפך לבן : עתקילה שחור והכך ללכן בתוך כהנא וישיטו מעך
פניס

השפה ידה הי כמשת לכותייה איקרא ומיכב תרין שפניניו או תרין גולין בני יונן חד לעלתא וחד לתקראתא זיכר
 עלה פתגא ומיכב : א ומליל י עם משת למיכר : ב בר גש ארם
 יהי במשך בקריה שומא וקפא או קלופי או בתמי יהי במשך בישריה למיכמש
 קיורי ויתיה לנת אחרן פתגא או לנת חד מקני פתגא : ג ויתמי פתגא

ירושלמי

סוקא או קלפא או בקמי :

ית בכתשא במשך בישרא ושערא בכתשא איתהפיד לחיור וחיורי בכתשא עמיק לתחור בתלגא יתיר במשך
 בישריה מקמש קיורחא הוא ויתמיניה פתגא ויתאיב יתיה : ד ואם בתמי חיורחא קסידא היא במשך בישריה
 ועמיק לנת תיניה לתחור בתלגא יתיר מן פשכא ושערה לא איתהפיד לתחור קסידא וסגר פתגא בכתשא שבכא
 ימין : ה ויתמיניה פתגא ביקמא שכינעארה והיא בכתשא קם בר תורה לא תליך פסיגא דכתשא במשכא
 וסגרניה וגוי : ו ויתמי פתגא יתיה ביקמא שכינעארה תניגות והיא עמא בכתשא לא תליך פסיגא דכתשא
 במשכא ויתמיניה פתגא קלופי מטפלא הוא ויצבע לברשוי ודכי : ז ואם תלוי תליך פסיגא דקילופי דמיטפלא
 פמשכא קבר ראיתמי לכתגא דכרמיה ויתמי תניגות לפתגא : ח ויתמי פתגא והיא תליבת פסיגא דקלופי

מיטפלא

רשיי

שנים (ה"ב) : עמוק מעור בשרו . (מ"ב) כל מראה לכן עמוק הוא כמראה חמה עמוקה מן הכל . ושטא אוהו . יאמר לוטמא
 אתה שער לכן סייון טומאה הוא גזירת הכתוב : (ד) ועמוק אין מראה . לא ידעתי פירושו : והסגיר . יסגירו כבית א'
 ולא מראה עד סוף השכע ויכיתו סימנים עליו : (ה) בעיניו . כמראהו וכשיעורו הראשון : והסגירו שנייה . הא אם פשה
 בשכע ראשון טעה עומלט : (ו) כהה . הוכה עומליתו הא אם עמד במוריתו לופשה טמא : מספחת . שסנגע טמור :
 זכבס בודיו וטהר . הוא לזכוק להסגר כקרא טמא ונריך טילה : (ח) ושטאו הכהן : ושטמאו הרי הוא מוטלזכוק
 לנערים ולתגלת ולקרובי החור כפרשת זאת תהיה : צרעת היא . המספחת הזאת : צרעת . לשון נקבה : נגע . לשון
 זכר

רשב"ם

(כ) אדם כי יהיה בעור כשרו . כל פרשיות נביא אדם ונביא בנדים ונביא בתים ונוראותיהן וחשבון הסגרים ושערות לכנות
 ושער ספור ונכס חין לנו אחר פשוטו של תקרא כלום ולא על פקיות דרך ארץ של בני אדם אלא המדרש של חכמים וחוקותיהם
 וקבלותיהם ופי החכמים הראשונים הוא העיקר (ס"א כד"ח) (ד) כי יהיה בעור כשרו . לפי שלפינו יאמר כי יהיה כו נגע בראש יש
 כזון הנריך כאן לומר בעור כשרו : שאת . לשון גובה . טחילה לבנה כל כך כהרת . אכל הכהרת לבנה היא . כדכתיב
 סגור הוא בשחקים וברלית עמוקה יותר אכהרת כמראה חמה עמוקה מן הכל (ס"א כד"ח) (ג) ומראה הנגע עמוק : לכן .
 ועמוק חין מראה . שחיו לכן כאחד ונוראות נגעים המורש כמסכת נגעים : (ו) ספחת . טפילה לשאת . או טפילה לכהרת .
 תולדות שאת . וגם יש תולדות לכהרת להגטרף עמה כדכתיב . ספחת נא אל אשת הכהנות . לשון טפילה ונורוף : כך פירש
 או

מכלל יופי

על המסמכות : (ג) (בעור הכשר) . הכשרה עליון
 והיצון יקרא עור כנגד הבשר אשר החרתו הפנימי :
 (הפך לבן) . כודד : (ד) (ושערה) . אה הכניו נחור
 והיתה ראויה במפיק : (לא הפך לבן) . כודד :
 (ה) (והסגירו הכהן) רוצה לומר יעמידנו סגור שריא
 יראנו אדם וגם סגור היה שלא היה יוצא בין העם :
 (ו) (והנה כחה הנגע) . תאר מן הקל לא פועל עבר
 מהדגש לפי שאין מנהג מאשר עיניהם הא מהדגש להחיות
 פא הצועל עבר בצרי כי אם כחרק כמשפטו בלא אזהרה וזו
 נהג מקר טמר וכן מזה השרש שחולין ולא כההב
 אסכניה היה כהה אחד מן כהות לבנות ואף על
 פישמלת נעלשון זכר אפשר שחמצא לשון נקבה כמו
 נגע צרעת כיתה באדם או תשובתהיה אל הצרעה וענינו
 הקמותה עזור וכשהנגיע או השכר קרוב לרפואה תקמש
 הבשר והפכו פשת הנגע : (ו) (לטהרות) . פירוש
 אחר

יג (ב) (שאת) . לשון הנכה וכן פרו"ל בספרא
 שאת זו שאת כהרתו בדרת ספחת שני
 לכהרת מראה עמוק שני לשאת מה לשון שאת מוגבהת
 כמראה צל שחם גבוהים ממראה החמה מזה לשון עמוק
 עמוקה כמראה החמה שהם עמוקים ממראה העל מה לשון
 ספחת טפלה שנאמר שחולל ספחניא אל אחד תבהנות
 לאכל פת לחם וכשרש ספח פירש ואפשר כי היא החזוית
 הנאספת והמקובצת יחד מענין ישיביג ונספחו על בית
 יעקב שהוא ענין הקבוץ והדבוק ואסיפת דבר אל דבר
 ורו"ל פירשו כי לפיכך נקראת ספחת לפי שהיא טפלה
 לכהרת שניה לה כלוכן מלשון ספחניא : (או כהרת) .
 ענין לוכן וננה ולוכן כהרתה הוא כשליג ואמר בהרת עזרה
 כשליג ואמר יכול כשם שהיא שלישית בכרוב כך היא
 שלישית למראה תלמוד לומר לבנה היא אין לי מעלה טמנה
 זכמה היא לכנניהה כשליג שנאמר והנה הוי"ם מצרעה
 כשליג : (אל אחד) . בא בפתח כלן גמבלא סמיכות מיאין

הוא : פ ט נגע צרעת כי
 קהיה באדם והובא אל הכהן : י וראה
 הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה
 שער לבן ומחירת בשר חי בשאת :
 יא צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו
 הכהן לא יסגרו כי טמא הוא : יב ואם
 פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת
 את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל
 מראה עינו הכהן : יג וראה הכהן והנה
 כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
 הנגע קלו הפך לבן טהור הוא : יד וביום
 הראות בו בשר חי וטמא : טו וראה הכהן
 את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא
 הוא צרעת הוא : טז או כי ישוב הבשר
 החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן :
 יז וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן
 וטהר הכהן את הנגע טהור הוא : פ
 יח ובשר כיייתה בו בערו שחין ונרפא :
 יט והיה במקום השחין שאת לבנה או
 בהרת לבנה אדמת וראה אל הכהן :
 כ וראה הכהן והנה מראה שפל מן
 העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן ונגע
 צרעת הוא בשחין פרהה : פא ואם
 יראה הכהן והנה אין בה שער לבן
 ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגרו
 הכהן שבעת ימים : כב ואם פשה תפשה
 בעור

שלישי

היא : ט מכתש סגרו ארי חחי באינשא
 ויהי לותר כהנא : י ויחזו כהנא והא
 עמקא חורא במשכא והיא הפכה שער
 מחור ורושם בשרא תנא בעמיקתא :
 יא סגירותו עתיקא היא במשך בסריה
 ויסאביניה כהנא לא יסגריניה ארי מסאב
 הוא : יב ואם מסנא תסני סגירותא
 במשכא ותחפי סגירותא ית כל משך
 מכתשא מרישיה ועד רגלוחי לכל חיוו
 עינו כהנא : יג ויחזו כהנא והא תפרת
 סגירותא ית כל בסריה וידכי ית מכתשא
 כוליה איתהפיד למחור דכי הוא :
 יד וביומא דיתחזו ביה בסרא תנא יהי
 מסאב : טו ויחזו כהנא ית בסרא תנא
 ויסאביניה בסרא תנא מסאב הוא סגירותא
 היא : טז או ארי יתוב בסרא תנא
 ויתהפיד למחור ויחי לותר כהנא : יז
 ויחזוניה כהנא והא איתהפיד מכתשא למחור
 וידכי כהנא ית מכתשא דכי הוא :
 יח ואינשא ארי יהי ביה במשכיה שיחנא
 ואתסיא : יט והי באחר שיחנא עמקא
 חורא או יתהפד חורא סמקא וירחזו
 לכהנא : כ ויחזו כהנא והא מחזקא מכיד
 מן משכא ושערה ארתהפיד למחור
 ויסאביניה כהנא מכתש סגירותא והיא
 בשחנא סגיאה : כא ואם יחזוניה כהנא
 והא לית בה שער חור ומכיכא ליתדא מן
 יומין : כב ואם אוספא חוסיף במשכא
 ויסאב

מיטפלא במשכא וימאמינה בהנא מטול דסגירותא היא : ט מכתש סגור ארום יהי לכר גש וימיתיה לנת בהנא :
 ויחמי בהנא והא טומא וקפא חיורא במושכא בעבור גמי והיא תפכת שערא למחור בקרום ביעתא ורושבו
 בישרא תייה בשומא : יא סגירותא עתיקתא היא במשך בישריה ויסאביניה ותלטיניה בהנא לא וגוי :
 יב ואין מלגיה תמי סגירותא במושכא ותמי סגירותא ית כל משך בישריה מרישיה ועד ריגליו לכר חיור
 דתמינו עיני דהנא ומתכוננו בין למדקא ובין לשאבא : יג ויחמי בהנא והא הפת סגירותא ית כל בישריה ודמי
 ית מכתשא ברליה איתחפיד דחיוור דמי היא : יד ברם ביומא דיתחמי ביה בישרא תייה דביה יהי מסאב :
 טו ויחמי בהנא ית בישרא תייה ויסאביניה מטול דבישרא תייה דביה מסאב היא סגירותא היא :
 טז או ארום יתרב בישרא תייה ויתחפיד לחיוור ויחמי לנת בהנא : יז ויתמיניה בהנא והא איתחפיד מכתשא
 למחור ודמי וגו : יח ובר גש ארום יהי ביה במושכא שיחנא ואיחסי : יט ויהי באפתר שיחנא שומא
 זקפא חיוורא או פתקי מיטפלא חיורא סבא מערבין ויחמי לנת בהנא : כ ויחמי בהנא והא חיוורא סבא מן
 מושכא למחור וישערה איתחפיד למחור ויסאביניה בהנא מטול דמכתש סגירותא הוא בשיתנא קינא :
 כא ואין יחמינה בהנא ודא לית בה שערא חיוור ומכיקא לא איתא למחור יהי מן מושכא מטול דהיא עמיא
 ויסגריניה בהנא שוכעא וימין : כב ואין תלקא תהליך פמינא במושכא ויפאב בדהנא יתיה וגוי :

רש"י

זכר (ב) : (א) ומחיה . טימ"ט פלג"ז שכתב וקל"ט הלובן שבתוך השלל למראה בשר אף הוא סיון טומאה שער לכך בלא
 מחיה ומחיה בלא שער לכך וז"ל פי שלא נאמרה מחיה אלא בשלל אף ככל המרחות וילדותיהו הוא סיון טומאה : (יא) ערעת נישנת
 היא . מכה ימכה היא תחת העורה וחבורה וזכרית כרייה מלגלה ותתיה וזלף לכה שלל תאמר הואיל ויגלתה מחיה אחרונה :
 (יב) מראשו . שללדס ועד רגליו : לכל מראה עיני הכהן . פירט לכךן שחשך מאורו : (יד) וכיום הראות בין בשר
 חי . אם נמוכה בו מחיה הרי כבר פירש שהחיה סיון טומאה (ה"ב) אלא שהיה הנגע באחד מעשרים וארבעה ראשי חרכים שחין
 מן חוץ משום מחיה לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד שמוציא איך ויחך וחר רשע הזכר ונתגלה שפיע על ידי שחין
 כגון שהכריה ונגעה רכב ונרית בו המחיה למדט הכתוב שמוחל : וביום . (מ"טו בכורות לו) מה תלמוד לומר ללמד
 ישיום שחתה רוח כוויש יום שחן אתה רואה בו מאן תזוז סתן נותין לו שבעת ימיהו שחתה לו ולאטליתו ולכמותו ולביתו וכן כרגל מחין
 לו כל אי רגל : (טו) צרעת הוא . הכשר הוא . הכר . לשון זכר (ג) : (וח) שתין . (חולין ח) לשון מחוס
 שכתחום הכשר בלקוי הכז לו מחמת מכה שלל מחמת האור : ונרפא . השחין העלה חרכה ויחיונו העלה נגע אחר :
 או בהרת לבנה ארמדמת . שחין הנגע לכך חלק אלא פתוך ומעורב בשתי מראות לכן ולזרם : מראה שפל . ואין מומה שכל אלא
 מתוך לכטיטוהו נראה שכל ועמון כזראה חמה עמוקה מן הכל : (כב) נגע היא . השחת הואת או הכהרת :
 התתיה

באר רחובות דקדוקי רש"י

(ג) משום דקפא רישא דקרא לבישיה דחית חיל כרישא דקרא נגע צרעת כי תהיה לשון נקיפה (ז"ל ויערט זיין) ומסיים הקרא לשון זכר
 ונקבה הנגע עמו (ער חיו גבלין חין זיין גשעאלט) לכן קאמר רש"י דמלת צרעת לשון נקיפה הוא וקאי מלת צרעת דהיא לשון נקיפה על
 מלת תהיה דהיא נס כן לשון נקפה ונגע לשון זכר הוא וקאי על מלת עמד כענין דהוא נס כן לשון זכר : (ג) משום דלעיל מיניה הוכיח
 רש"י דמלת צרעת הוא לשון נקיפה ואם כן קשה היך שייך לומר כמלת צרעת מלת הוא לשון זכר לכן קאמר רש"י הכשר ההוא ורצה לומר דמסר
 בקרא

רש"י

מחיים (ס"א ד"א) (ח) צרעת היא . ונחלע הוא ועש בדד עד שירפא ויביא לפנים : (ט) לנגע צרעת . שיהיה מקום
 הנגע בשר לכן כדכתיב חצורעת . כשנג . כך נקרא הנגע כשהוא לכן : (י) ומחית בשר חי . לא כעו בשר מכוסל בו אם
 חי שגלה חתיכת בשר בתוך הנגע : (יא) שחין פירשו רבותינו שכל על ידי חתימות מלקות שהכוהן אכל שחין
 של

מבלל יופי

אחריהו : (ט) (ביהיה) . שבאל צרעת היא . אחריהו הכשר ההי : (יב) (ואם פרוח הפירח) . אמר כן
 להגלות הדבר ולהתפשט וכן בשחין פרהה : (טו) (הבשר
 התין) . פירושו הכריא : (יח) (וכשר) . שספרט :
 צרבת

בְּעוֹר וְשֵׁמָּה הִכְתוּן אִתּוֹ נִגַע הוּא :
 כג וְאִם-תִּחְתִּיךָ תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא
 פִּשְׁתָּהּ צָרַבֶת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהַרוּ הַכְּתוּן :
 ס כִּד יֵאוּ בְּשֹׁר קִי-וְהִיָּה בְּעוֹר
 מִכּוֹרֶת-אֵשׁ וְהִיָּתָה מִחֵיֶת הַמִּכְנָה בַּהֲרַת
 לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת אֹו לְבָנָה : כִּה וְרָאָה אֶתֶּה
 הַכְּתוּן וְהִנֵּה נִהְפֵךְ שִׁעָר לָכֵן בַּבְּהֵרֶת וּמְרָאָהָ
 עִמָּק מִן-הָעוֹר צָרַבֶת הוּא בַּמִּכְנָה פִּרְחָהָ
 וְשֵׁמָּה אִתּוֹ הַכְּתוּן נִגַע צָרַבֶת הוּא :

רביעי
שני

כו וְאִם יִרְאָה הַכְּתוּן וְהִנֵּה אֵין בַּבְּהֵרֶת
 שִׁעָר לָכֵן וְשִׁפְלָה אֵינָה מִן-הָעוֹר וְהוּא
 כֹּהֵה וְהַסְּנִירוֹ הַכְּתוּן שְׂבִיעַת יָמִים :
 כז וְרָאָה הַכְּתוּן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם-פִּשְׁתָּהּ
 תִּפְשֹׁה בְּעוֹר וְשֵׁמָּה הַכְּתוּן אִתּוֹ נִגַע צָרַבֶת
 הִ הוּא : כח וְאִם-תִּחְתִּיךָ תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת
 לֹא-פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהוּא כֹּהֵה שְׂאֵת הַמִּכְנָה
 הַיּוֹא וְטָהַרוּ הַכְּתוּן כִּי-צָרַבֶת הַמִּכְנָה
 הַמִּישִׁי הוּא : פ כִּס וְאִישׁ אֹו אִשָּׁה

המישי היא

קִי-יִהְיֶה בּוֹ נִגַע בְּרֹאשׁ אֹו בְּזָקֵן : ל וְרָאָה
 הַכְּתוּן אֲרֵי-תִּנְגַע וְהִנֵּה מְרָאָהוּ עִמָּק מִן-
 הָעוֹר וְכּוֹ שִׁעָר צָהָב דָּק וְשֵׁמָּה אִתּוֹ הַכְּתוּן
 נִתַּק הוּא צָרַבֶת הַרֹאשׁ אֹו הַזָּקֵן הוּא :
 לא וְכִי-יִרְאָה הַכְּתוּן אֶת-נִגַע הַנִּתְקָה וְהִנֵּה
 אֵין מְרָאָהוּ עִמָּק מִן-הָעוֹר וְשִׁעָר שְׁחָר אֵין
 בּוֹ וְהַסְּנִיר הַכְּתוּן אֲרֵי-נִגַע הַנִּתַּק שְׂבִיעַת
 5 יָמִים : לב וְרָאָה הַכְּתוּן אֶת-הַנִּגַע בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא-פִשְׁתָּהּ הַנִּתַּק וְלֹא-תִיָּה
 בּוֹ שִׁעָר צָהָב וּמְרָאָה הַנִּתַּק אֵין עִמָּק מִן-
 הָעוֹר

וְיִסָּב בַּחֲנָא יִתִּיָּה מִכְתָּשָׁא הוּא : כג וְאִם-
 בַּאֲתֵרְהָא קָמַת בַּהֲרָמָא לֹא אוֹסִיפַת רוּשָׁם
 שִׁתְּנָא הוּא וְיִדְבַּיְנִיָּה בַּחֲנָא : כד אוֹ אֵינִשׁ
 אֲרִי-יִהְיֶה בַּמִּשְׁכִּיָּה בְּנֹאֵה-דְּנִוֹר וְתִהְיֶה רוּשָׁם
 בְּנֹאֵה בַּהֲרָא חֲרָא סַמְקָא אוֹ חֲרָא :
 כה וְיִחְזִי וְתִהְיֶה בַּחֲנָא וְהָא אֵיתְהַפִּיד שִׁעָרָא
 לְחֲרָא בַּבְּהֵרֶתָא וּמְחֻזָּהָ עִמִּיק מִן-מִשְׁכָּא
 סְנִירוּתָא הוּא בְּנֹאֵה סְנִירוּתָא וְיִסָּבֵה יִתִּיָּה
 בַּחֲנָא מִכְתָּשׁ סְנִירוּתָא הוּא : כו וְאִם י
 יִחְזִינָה בַּחֲנָא וְהָא לִית בַּבְּהֵרֶתָא שִׁעָר חֲרָ
 וּמִכְיָא לִיתְהָא מִן-מִשְׁכָּא וְהוּא עִמָּא
 וְיִדְבַּיְנִיָּה בַּחֲנָא שְׂבִיעַת יוֹמִין : כז וְיִחְזִינָה
 בַּחֲנָא בְּיוֹמָא שְׂבִיעָהָ אִם-אוֹסְפָא תּוֹסִיף
 בַּמִּשְׁכָּא וְיִסָּב בַּחֲנָא יִתִּיָּה מִכְתָּשׁ סְנִירוּתָא
 הוּא : כח וְאִם-בַּאֲתֵרְהָא קָמַת בַּהֲרָמָא
 לֹא-אוֹסִיפַת בַּמִּשְׁכָּא וְהוּא עִמָּא עִמָּק
 בְּנֹאֵה הוּא וְיִדְבַּיְנִיָּה בַּחֲנָא אֲרִי-רוּשָׁם בְּנֹאֵה
 הוּא : כט וְיִבְר אוֹ אֶתְתָא אֲרִי-יִהְיֶה בֵּיה
 מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקֵן : ל וְיִחְזִי בַּחֲנָא
 גַּת-מִכְתָּשָׁא וְהָא מְחֻזָּהָ עִמִּיק מִן-מִשְׁכָּא
 וְכִיָּה שִׁעָר סוּמָק בְּעָדָק וְיִסָּבֵה יִתִּיָּה בַּחֲנָא
 נִתְקָא הוּא סְנִירוּתָא רִישָׁא אוֹ דִּיקְנָא הוּא :
 לא וְאֲרִי-יִחְזִי בַּחֲנָא גַּת-מִכְתָּשׁ נִתְקָא
 וְהָא לִית-מְחֻזָּהָ עִמִּיק מִן-מִשְׁכָּא וְשִׁעָר
 אוֹכַס לִית בֵּיה וְיִסְגַר בַּחֲנָא גַּת-מִכְתָּשׁ
 נִתְקָא שְׂבִיעַת יוֹמִין : לב וְיִחְזִי בַּחֲנָא גַּת-
 מִכְתָּשָׁא בְּיוֹמָא שְׂבִיעָהָ וְהָא לֹא-אוֹסִיף
 נִתְקָא וְלֹא-תִיָּה בֵּיה שִׁעָר סוּמָק וּמְחֻזָּה נִתְקָא
 לִית

מצוה ק"ע
ג' רבתי

לית עמיק מן-משקא : לג ויגלה סחרגי-
נתקא ודעם-נתקא לא יגלה ויספר בהנא
ותנתקא שבועא יומין תנינות : לד ויחוי
בהנא ותנתקא ביומא שבועאה וקא לא-
אוסף נתקא במשקא ומחזותי לירתורי
עמיק

היעור : לג והתגלח ואת-הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את-הנתק שבועת ימים שנית :
לד וראה הכהן את-הנתק ביום השביעי
והנה לא-פשה הנתק בעור ומראהו איננו
עמק מן-היעור וסתר אתו הכהן וכבס בגדיו
וטהר

יונתן בן עוזיאל

כז ואין באהרה קמת בהקילא תליבת פסוקא צולקת שיתקא היא ודכנייה בהנא : כד או בר בש ארום יהי במושביה
קוואה דגור ויהי רועם קוואה בהקילא חגרא סוקקא מערבין או הוקרא בלחודא : כה ויחמי יתה פתנא ורזא
ארתפיד שעקא למיתער כסידא ותנייה עמיק למיתער פתנא ימיר מן משקא סגורתא הוא זמין : כו ואין
יקמיה פתנא וקא לית בהקילא שער מעור ומשקא לא איתרי למיתער ימיר מן מושקא מטול דהיא עמיק וסגורתא
בהנא שובקא יומין : כז ויתמניה פתנא ביומא שבועאה אין הלקא תהליך פסוקא במושקא ויסאב בהנא ימיה
מטול דמקמיש סגורתא רזא : כח ואין באהרה קמת בהקילא תליבת פסוקא במושקא וקא עמיק שובקא
קוואה היא ודכנייה פתנא ארום צולקת בראה היא : כט ויגבר או איתא ארום יהי זמין : לו ויחמי פתנא יר
מקמשא וקא חנייה עמיק למיתער ימיר מן משקא וביה שער מצלחב בחור דהב דקיק ויסאב ימיה פתנא זמין :
לא וארום יחמי פתנא ית מקמשא יתקא וקא לית חנייה עמיק למיתער ימיר מן משקא וישער אובס זמין :
לב ויחמי פתנא ית מקמשא ביומא שבועאה וקא לא תליך פסוקא מקמשא ולא תוה ביה שער מצלחב בחור
דבב ותניו יתקא לית עמק ימיר מן משקא : לג ויספר ית שער דתורית נתקא ביום דעם יתקא לא יספר
ויקט פתנא ית יתקא שובקא יומין : לד ויחמי פתנא ית יתקא ביומא שבועאה וקא לא תליך פסוקא יתקא

במשקא

דישי

(כג) החתיה - טיקומה : צרכת השחין - כתרנומודשם שימאלינו אלף רוטס בחומם הכידי בשער - כלצרכת לשון רביעית עוד הכרניע
מחית חיוס כמו (יחזקאל כא) ונכרכו כל פנים רייט"רד כלע"ז : צרכת - רייט"שענט כלע"ז : (כד) מוחית המוכה - טיקומה ט כשחית
המכה כהכה לכתוב או לכתוב חלקה זמיתו חתיה וסימני שחין שוין הם (הולין ק) ולמה חלקן הכתוב לומר שאין מלטרפין זה עם זה מולד
מלי גרים כשחין וחי גרים כמורה לא ידעו כגרים : בראש או בזקן - כל הכתוב לחלק בין נגע שמוקוס שער לנגע שמוקוס שער מה שמוקוס
כשער לבד מה שמוקוס כשער לזכ : (ל) ובשער צהוב - טעמך שער שחור טכוללכויב : נתק הוא : כך שמו שלנגע (ת"כ)
שמוקוס שער : (לא) ושער שהור אין בו - האם היה שער שחור טהור ואין צריך להסגיר ששער שחור סימון טהרה הוא
כנתקס כמו שחור שער שחור נוח כוונתו : (לב) והנה לא פשה וגו' - האם פשה או היה כושער לזכ טחא :
(לג) והתגלח - סימנת כנתק : ואת הנתק לא יגלח - (ת"ב) מניש עתו פערות סמוך לו קסיב כדי שיאכיר אלכספשה

שח

רשב"ם

אל מכות אז הוא טחא על ידי חיותות אז : (5) נתק - צרעת מוקוס שער קורא נתק שכל כך תנתק כשער : (א5) וזיער
שחור אין בו - והסגיר - שחם היה בו שיער שחור כרוי הוא שחור לגמרי ואין נריך הסגר שכן כתוב לפנינו ושיער שחור נחת פה
כרפא

מבלל יופי

(כג) (צרכת) - שם ענין שרפה : (ל) (צהוב) - כשקוס שער זמיושו שהוא כתם שחור : (לג) (והתגלח) -
יוון קרוב לגוון הזהב : (נתק) - הוא שם נגע שדווא קמץ

וטהר : לה ואם-פשה ופשה הנתק
בעור אחרי טהרתו : לו וראה הכהן
והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן
לשער הזהב טמא הוא : לו ואם-בעינו
עמו והסתקו שער שחר צמת-בו נרפא
הנתק טהור הוא וטהרו הכהן :

ס לח ואיש או-אשה כי-יהיה
בעור-בשרם בהרת בהרת לבגת :
לש וראה הכהן והנה בעור-בשרם בהרת
בהרת לבגת בהק הוא פרת בעור טהור
ש"י הוא : ס מ ואיש כי יפרט ראשו
שלישי קרת הוא טהור הוא : מא ואם מפאת פניו
יפרט ראשו נבח הוא טהור הוא : מב וכי-
יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם
צרעת פרתת הוא בקרחתו או בגבחתו :

מג וראה אתו הכהן והנה שאר-הנגע
לבנה אדמדם בקרחתו או בגבחתו במראה
צרעת עור בשר : מד איש-צרוע הוא
טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו
נגעו : מה והצרוע אשר-בו הנגע בגדיו
יהיו פרמס וראשו יהיה פרוע ועל-שפם
יעטה וטמא וטמא יקרא : מו כל-ימי
אשר הנגע בו וטמא טמא הוא בגד ישב
מחוץ למחנה מושבו : מז והבגד כי-
יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
פשתים : מח או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר

מכתש סגירו בלבוש צמר או בגד-בוש כהן : מח או בשתי או בערבא לכתנא

עמיק מן-משכא ונדבי יתיה כהנא ויצביע
לבושוהו ונדבי : לה ואם-אוקפא יוסף
נתקא במשכא בתר דמותיה : לו והזיניה
כהנא והא אוסיף נתקא במשכא לא יבקר
כהנא לשער סומק מסאב הוא : לו ואם-
כד-הנה קם נתקא ושער אוקם צמת-ביה
אסמי נתקא דכי הוא וידכניה כהנא :

לח ונבר או-איתתא ארי-יהי במשך
בסרהון בהרן בהרן חורן : לש ויחזי כהנא
והא במשך-בסרהון בהרן עמין חורן בוקקא
הוא סגי במשכא דכי הוא : מ ונבר ארי
יתר שער-רישיה קרח הוא דכי דהוא :

מא ואם-מקבל אפוחי יתר שער רישיה
גלוש הוא דכי הוא : מב וארי-יהי
בקרהיתא או בגלושותא מכתש חור סמוק
סגירות סגיא היא בקרהותיה או בגלושותיה :
מג ויחזי יתיה כהנא והא עמיק-מכתשא
חור סמוק בקרהותיה או בגלושותיה כמחוי
סגירות משך בסרא : מד גבר-סגיר הוא
מסאב הוא סאבא וסאביניה כהנא ברישית
מכתשיה : מה וסגירא דביה מכתשא
לבושוהי יהוין מבועין ורישיה יהי פרוע
ועל-שפם באבילא-יתעטף וקרא-
תסתאבון ולא-תסתאבון יקרי : מז כל-
ימיו דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב
הוא בלחודוהי יתיב מברא למשריתא
מוחביה : מו ולבושא ארי-יהי ביה

מכתש סגירו בלבוש צמר או בגד-בוש כהן : מח או בשתי או בערבא לכתנא

ולאמרא

ש"י שלישי

מצוה קע"א

מצוה קע"ב

במשקא ותיאיה ליחוי עמיק למחור יתיר מן משקא וקדי יתיה וגוי : לה ואין סלך מהסלך פיקינא דנימקא וגוי
 לו ותימניה בהנא והא חליך פיקיון נקא במשקא לא יפישש בהנא לשער מצלחב כטול דמסאב הוא :
 לו ואם בד הורה קם ניקא ושער אובב צמח ביה איתמי וגוי : לה וגבר או איתא ארום יהי במשוך
 בישריהון בהקי בהקי חיונו : לט ויהמי בהנא והא במשוך כשריהון בהקי עמיו חונרו צמר הוא פני במשקא
 דמי הוא : מן וגבר ארום יתר שער רישיה קרות הוא דמי הוא : מא ואין מקביל אנפוי יתר שער רישיה
 גלשלישן הוא דמי הוא : מב וצרום יהי בקרוהא או בגלשולשקא מכתש חיון סמיקרי מעבב סגירות פגיא
 הוא בקרוחמיה או בגלשולשקמיה : מג ויהמי יתיה בהנא והא שומת מכתשא חיונא סמקא מערבב בקרוחמיה או
 בגלשולשקמיה הי פתיו סגירות משך בישרא : מד גבר סגיר וגוי מטול דכרישיה מכתשיה : מה ומצורקא
 דמיה מכתשא לבושו יהון מבוטא ורישיה יהי מרבי פרוע ועל ספקיה יהוי מהלך ועל שיקמיה יהי מעטף ויהי
 באבולא יהי לבוש וקרנא מבריו וצמר רחוקו רחוקו מן מסאבא : מו כל יומיו וגוי מטול דמסאב הוא בלחדוי
 ימיב ולצד איתמיה לא יתקבב מקרא למשריהא מהביה : מז ולברשא ארום יהי וגוי : מה או בשירקא

או

רש"י

שאלם יפשה יעפור השערות ואל למקום הגולות : (לה) אהרי טהרתו : אין לי אלא פנשה לאחר הפיטור ומין אף כסוף כסוע ראשון וכסוף כסוע
 שני תלמוד לגור פשה יפשה : (לו) ושער שחור : מין אף ארוך והארום שאינו צהוב ת"ל ושער ולפון צהוב דומה לתכנית הזהב כחן כחן זהב
 אור"כ כלל כלי"ו - טהור הוא וטהרו הכהן - הא טמא טהרו הכהן לא טהר (מ"ק) : (לח) בהרות - חברות : (לט) כחות לבנות -
 שאין לזכר שלהן עו אלא כזה : בהק - כמין לזכר הנהיה כסור אדם סקורין ר"ש בין חברות אדמיותו קרוי בהק כלש עדין
 שכן עדיה לעדשה ומהיק הכסר כלל כח : (מ) קרה הוא טהור הוא - טהור טמאית ניתקין שאינו כדון כסיוני ראש וקן סין
 מקום שער אלא כסיוני נגע עור כסר השער לכן ותימיה ופסיון : (מא) ואם מפאת פניו - משקיע קדקד כלפי פניו קרוי נכחת ואף
 כדעין סוכאן ומכאן ככלל וזמפוע קדקד כלפי אחריו קרוי קרה : (מב) נגע לבן אדמום - פתוך - מין שאר המראות תלמוד
 לומר כמראה צרעת עור כסר כמראה הצרעת האומר כפרשת עור כסר אדם כי ייהיה כעור כסרו - ומה אומר בו שטמא אחר כע מראות ודון
 כשתי סבועות ולא כמראה צרעת האומר כשחן וזכה שהא כדון כסוע אחד ולא כמראה כתיקין של ויקום שער שאין מטמאין בארבע מראות
 שאת ותולדותיה כהרת ותולדותיה : (מד) בראשו נגעו - אין לי אלא כתיקין מין לרבות שאר המנוגעים ת"ל טמא יטמאנו לרבות את
 כלן על כן הוא אומר כגוי יהיו פרוצים וכו' : (מה) פרוצים - קרועים : פרוע - מגדל שער : ועל שפם יעטרה -
 כאכב - שפם שער השפטים גר"מ כלל"ו : וטמא טמא יקרא - משמיע שהוא טמא ויפרשו ממנו (מ"ק) : (מו) בדד יישב - שלא
 יהיו טמאים יושבין עמו - ואחריו רבותינו מה נשתנה משאר טמאים לישב כדד הואיל והוא הכדיל כל' הרע טין איש לאשתו טין איש לרעהו אף
 הוא כדל - מחוץ למחנה - מן לג' מתנות (פסחים ס"ג) : (מז) לפשתים ולצמר - של פשתים או של צמר : או בעור -
 זה

מכלל יופי

קמין בזקף : (לו) (לא יבקר) - ענין דרישה ובקור :
 (לז) (ואם בעיניו) - מראהו שהיה בו מהחלה וכן לא
 הפך הנגע את עינו : (כהק) - הוא מין נגע לבן ונגדו רלו
 הרבה אבל פחות מטהרה ומשאית ומספתת וכן אמרו בספרא
 בהק הוא טהור הוא טהור וממנו ולמעלה טמא ודומה
 לו בענין הנהמה שחרגם יונתן שנואל לכס סגרה נגד
 מויו יקרה קברקין שמי
 שמיא - (מ) (כיומרט) וכשורש נכח כחם הנכחת הוא
 ענינו נפילת השער : מקום שלא היה בו שער אכל
 (מא) (קרה גכה) : קרחת הוא שהיה בו שער
 משניהם למדת מה שאו"ל וכמרט וכן נכחת כנגד שעין
 מן הקדקד שופע לאחריו זה כנגד חס וכן שער מפני
 היא קרהת מן הקדקד שופע הצרעת אכל קרחת כנגד
 לפניו זו היא גכהת ועין שנקרט שער סבו מפני יפנו
 בשרשו : (מג) (לבנר) והצרעת מן :
 אדמומה) : פתוך ומעורב

בשני מראים לזכר ואורם : (מח) (פרמים) - ענין
 קריעה ואחר שאמרו ל' אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו ופרמו
 נראה כי יש הפרש בין קריעה לפרימה כי הקריעה כנגד גופו
 שלא במקום התפר והפרימה במקום התפר : (וראשו יהיה
 פרוע) - ענין גלוי כדרך האכל לגלות ראשו ולהסיר
 מעצפתו או מינכתו ופארו
 והאמת פירוש רז"ל שיהל שער מעל ראשו : (ועל שפם)
 ראשו ולא ינלחמו כאכל והעד שרשו שפם והוא השער
 ונלח את כל שעריו : אשר על השפה : (יעטה) -
 ענינו ענין העטיפה בכסות :
 (מח) (או בשתי) - הוא החוט ההולך לארך הגבר
 והערב הוא ההולך לרחבו : (או בערב) - הוא חוט האדינה
 שקורין לו בלעז טראמ"ה ונקרא כן שמתערב עם השרתי
 כי חוט השתי הוא דק וחוט הערב הוא עבה ממנו ומרערב
 עם השתי והמפרת אומיא ורמשא בשלש נקודות ערב
 ומטוה

ולצמד או בעור או בכל-מלאכת עור :
 מט ותיה הנגע יקרקו או אדמדם בבגד
 או בעור או-בשתי או בערב או בכל-כלי-
 עור נגע צרעת הוא וקראה את-הכהן :
 נ (ראה הכהן את הנגע והסגיר את-
 הנגע שבעת ימים : נא וקאה את הנגע
 ביום השביעי כי-פשה הנגע בבגד או-בשתי
 או בערב או בעור לכל אשר-יעשה העור
 למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא :
 נב ושרף את הבגד או את-השתי או
 את-הערב בצמד או בפשתים או את כל-
 כלי העור אשר-יהיה בו הנגע כי-צרעת
 ממארת הוא באש תשרף : נג ואם יראה
 דהכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד או בשתי
 או בערב או בכל-כלי-עור : נד וצנה הכהן
 ולבסו את אשר-בו הנגע והסגירו שבעת-
 ימים שנית : נה וראה הכהן אחרי-
 הכבס את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-
 עינו והנגע לא-פשה טמא הוא
 באש תשרפנו פנתת הוא בקרחתו או
 בנבחתו : נו ואם יראה הכהן והנה כחה
 הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן-הבגד
 או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב :
 נז ואם-תראה עור בבגד או-בשתי
 או בערב או בכל-כלי-עור פרתת הוא
 באש תשרפנו ארץ אשר-בו הנגע :
 והבגד

שביעי
 רביעי
 הכבס את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-
 עינו והנגע לא-פשה טמא הוא
 מפיטיר

ולעמרא או במשכא או בכל-גיבנת
 משך : מט ויהי מכתשא ירוק או
 סמוק בלבושא או במושכא או-בשתיא
 או בערבא או בכל-מאן דמשך מכתש
 סגירותא הוא ויתחזי לכהנא : נ ויתחזי
 כהנא ית-מכתשא ויסגר ית-מכתשא
 שבעא יומין : נא ויתחזי ית-מכתשא ביומא
 שביעאה ארץ-אוסף מכתשא בלבושא
 או בשתיא או בערבא או במשכא לכל
 דיתעביד משכא לעיבודתא סגירות
 מחסרא מכתשא מסאב הוא : נב ויוקד
 ית-לבושא או-ית-שתיא או ית-ערבא
 בעמרא או בכתנא או ית כל-מאן דמשך
 דיהיביה מכתשא ארץ-סגירות מחסרא
 היא בנורא תתוקד : נג ואם יתחזי כהנא
 והא לא-אוסף מכתשא בלבושא או
 בשתיא או בערבא או בכל-מאן דמשך :
 נד ויפקד כהנא ויתורון ית דביה מכתשא
 ויסגרינה שבעא-יומין תניגות :
 נה ויתחזי כהנא בתר דתקורו ית-
 מכתשא והא לא-שנא מכתשא מן-כד-
 הנת ומכתשא לא-אוסף מסאב הוא
 בנורא תוקריניה תברא היא בשחיקותיה
 או בתרותיה : נו ואם תנא כהנא והא
 עמא מכתשא בתר דתורו יתיה ויבנע יתיה
 מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן-
 ערבא : נז ואם-תתחזי עור בלבושא או-
 בשתיא או בערבא או בכל-מאן דמשך סגיא היג
 בנורא תוקריניה ית דביה מכתשא :
 ולבושא

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יה
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

אז בערבא לכיתהא ולעמרא אי בצלא או בקבל עיניה ר' צלא : מט ויהי מבקשא ירוק או סמוק בלבושא או בצלא או בשתיא או בעקבא או בקבר מאן די צלא מבקש פיידתא היא ויתחמי בהנא : ג ויחמי בהנא יהי מבקשא ויטני ר' וגי : גא ויחמי ר' מבקשא בוקא שביצאד ארם בליד פסיון מבקשא בלבושא או בשתיא או בעקבא או בצלא לקל דיתעביד צלא לעיבודתא עירעא מהלשא מבקשא מסאב הוא : גב ויזקר ר' בלבושא או ר' שתיא וגי : או ית קל מן די צלא דידי ביה מבקשא ארי סגירות מבקשא ריהא בנקרא התוקד : גג ואין יחמי בהנא וקא לא הליך יסיפון מבקשא בלבושא או בשתיא או בעקבא או בקבל מאן די צלא : גד ויפקד פהנא ויחזורון ית יפקדא רביה מבקשא ויסיגרניה שוקנא ימינ תניגית : גה ויחמי בהנא בטר דתנורר ית מבקשא וקא לא ענא מבקשא מן פר תוא ומבקשא לא הליך יסיפניה מסאב הוא בנקרא תוקנניה מטול דעורעא שקיעא ריהא בקרניה או בלפניה : נו ואין תבוא בהנא וקא עקא מבקשא בטר דתנורר וקא ויבוע יתיה מן לבושא אי מן צלא או מן וגי : נז ואין תתמי תוב בלבושא או בשתיא או בעקבא או בקבל מאן די צלא סגיא היא בנקרא ת ידעיה

רשי

זה עור מלא עצה כו מלאכה : 'או בכל מלאכת עור' - זה עור שנעשה בו מלאכה : (מט) ירקק - ירוק שנירוקין : ארמדם - ארס שכלו נים : (נא) צרעה ממארת - לשון סילון מיידר חוי'וטז פלעו - ומדרשו תו כו ר'א"ה שלא תכנה סימנו : (נב) בצמר או בפשתים - מל'אחר או לפשתים זהו פשוט ומדרשו יוכל יחד ג'זי נטר ולג'י פשתן וישרפם ענות"ל היא כ'אז תשרף ח'כ'ה כ'וכ'ה דבר אחר עקב ח'כ'ה"ל כ'נמרו או כ'פשתים להזניח את האומות שבו טען ומין אחר - (פסחים סז) אומרוות לשון ז'ה ל'חמ'ח'י'א : (נד) את אשר בו הנגע - יכול מקום הנגע בלבד ת"ל את אשר בו הנגע יכול כל הנגד כולו טעון ככוס ת"ל כ'נגע"ה כ'זר כ'ס'ין כ'נגד ע'נין : (נה) אחריו חוככם : לשון העצות (ד) : לא הפך הנגע אחר עינו - לחכה מוחסיתו : והנגע לא פ"ה - טעמו ח'אם לא הפך ולא פ'ה שנת וכן"ל לא הפך ולא פ'ה ח'יני וידע מה ג'ה לו ת"ל והסניר את הנגע מכל מקום דכרי רבי יהודה וחכמים אומרים וכו' כללית בתורת כהנים וראויה כן ל'ט'ה במקרא על אופניו : פהתת היא - לשון נווי'א כ'וו (ש"ב א"י) כ'אחת הפתחים כ'וו'ר שפ'ה הי' כ'נג שר'א'יו שוקיעין : בקרחתו או כ'נכחתו - כ'תר'ומו כ'ש'י'ז'ות'יה לו כ'ח'ד'ת'ות'יה : קרחתו - שפ'ה יס'ים ומס'י ה'ד'ר'ש ש'ה'ל'ך ל'נ'ז'ה ט'כ' מ'ט'ן ל'פ'ר'ו'ה כ'כ'נ'ד'ים : ש'י'א ט'ז'ה נ'א'מ'ר'ה ק'ר'ח'ת ו'נ'כ'ח'ת כ'ל'ד'ס ו'כ'א'מ'ר ק'ר'ח'ת ו'נ'כ'ח'ת כ'כ'נ'ד'ים מ'ה ל'ה'ן פ'ר'ח כ'כ'ו'ל'ו ט'ו'ר ח'ף כ'אן פ'ר'ח כ'כ'ו'ל'ו ט'ו'ר ל'כ'ן ח'ח'ו כ'כ'נ'פ' : לשון ק'ר'ח'ת ו'נ'כ'ח'ת ול'ע'נ'ן פ'ר'ו'ש'ו'ת' ר'ג'ו'מ'ן ו'א'ו ע'ש'ת'ו' ק'ר'ח'ת לשון ש'י'ש ו'נ'כ'ח'ת לשון פ'ר'יש כ'ל'ו כ'נ'כ'ס כ'ל' ח'ר'י'ז'ו'ת'ו ס'ה ק'ר'ח'ת לשון ח'ר'י'ז'ו'ת' ו'נ'כ'ח'ת לשון פ'ר'יש כ'ו' כ'ת'ו'כ'ו'ח'ס מ'פ'ל'ת פ'ר'ו' ו'כ'ר'ח'ת כ'ל ט'ופ' נ'ו'ר'ד'ו'ן ק'ר'ח'ת ו'ל'א'ר'י'ו כ'ק'מ'ס'ו' ו'כ'נ'ז'ר כ'כ'ה'י'ם : (נו) וקרע אותו - יקרע מקום הנגע מן הכנע וישרפו : (נז) הורחת היא - דבר הסור ומנוח : באש השרפנו - ח"ל כ'ה'כ'נ'ד' : וקר

באר רחובות דקוקי רשי

דקרא חלת כשר וכלו כית'לצרת הכשר הוא וקאי חלת הוא על חלת כשר הכשר בקרא דגס כן לשון וכו' הוא : (ד) חלת העשות הוא לשון כשל (והר"ן נטלן מן ח'ין ח'ה'ר'ין) כל'י' ח'ל'ת'י'ו'ה לשון הוא מורגל ושגור כפי כל חלס וחלת הוכנס לשון המעל הוא ח'ה'י'נו שקיסל הפעולה עלידי ח'מ'ע'י' (והר"ן ג'ע'ע'ין ד'ה'ך ל'ו'י'ח' ל'י'ש ד'ע'ר כ'ה'ה'ט'ע'ו ד'ע'ן כ'ע'ל ח'י'ת ג'ה'י'סן ח'ו'כ' ד'ע'ר כ'ע'ל ח'י'ת ח'א'ט'ע'ו ג'ו'ע'ט'ין

רש"ב

נכח אתק טזור הוא ושיכרו כעין : (כ) צרעת וממלת - כמו סילון מיידר וקון מלאכ - וכן החלה והעמותה - לשון קללה ומסרון : (כ) פחת - לשון מחירה שפחיס ומחסר : חסלת אשה כי תזרע מיסוד רבינו שבוואל

זאת

מכלל

יופי

ומטוה כשהניקרות : (מט) (ירקק או ארמדם) באובהכל העין והלמד דרוב הירוק והארמינות וכו' או"ל יר' רק ירוק שנירוקים ארמדם ארס שכאדומים : (והרא"ה את ז'הו) באב'ק'ס'אל : (נא) (מבארתי) - ענינו כ'ס'א'ת : (נב) (לא הפך הנגע) - עומד : (ה'ה' עי'ט) - כ'ד'א'הו ש'ח'ה כ'ו מ'ת'ח'ל'ה : (שח'ת'ה ה'ו'א) - ח'ס'רו'ן ו'כ'ו'י'ו נ'י'ה מ'ש'ו' ה'ר'ב'ה ב'ז'ה ה'ל'ש'ו'ן כ'א'ס'ר'ב'א'ן פ'ו'ת'ה א'ה ה'ג'ר מ'כ'נ'י ש'ה'ו'א ע'ו'ש'ת כ'ל'ו'ו'א'ר'ים ע'ו'ר ד'א פ'ח'ת ולא יוחר : (ב'ק'ר'ח'תו או כ'נ'כ'ח'תו) - פ'ר'ו'שו' כ'ס'ר'א

ב'ק'ר'ח'תו א'לו ח'ש'ק'ים כ'נ'כ'ח'תו א'לו ח'ד'ש'ים ו'ה'ו'א פ'ר'ו'ש ה'ר'ג'ו'ס - ו'ה'ג'או'ן פ'ר'ש כ'י כ'ק'ר'ח'תו ה'ו'א א'ה'ר'י' כ'נ'ג'ד ו'כ'נ'כ'ח'תו ה'ו'א פ'ר'י' כ'י כ'ק'ר'ח'תו ה'ו'א א'ה'ר'י' ח'ר'ח ו'נ'כ'ה ו'כ'ת'כ'ע'ל'יו ה'ר'א'ב' ע'ו'ל ו'י'פ'ה פ'ר'ש : (נז) (הכנס) - ה'ר'או'י ה'ת'פ'ס' ה'ו'א מ'ר'כ'ב מ'ה'ת'פ'ע'ל ו'כ'מ'ה ש'י'א ז'ו'ר'י' ש'ם פ'וע'לו מ'ה'נ'וס'ף א'ס ה'יה כ'רו' כ'ח'פ'ע'ר ה'יה ה'ת'פ'ס' ו'א'ם ה'יה כ'לו מ'ה'ת'פ'ע'ל ה'יה ה'ת'פ'ס' ה'ה'ה' כ'ח'י'ך :

זאת

נח והבגד או השתי או הערב או כל-
כלי-העור אשר תכבס וסר מהם הנגע
וכבס שנית וטהר : נט זאת תורת נגע-
צרעת בגד הצמר יאו הפשתים או השתי או
הערב או כלי-עור לטהרו או לטהרו :

ע"ז . כתי"ח סימן : ומפטרין ואושבא
מכעל שלישה . כמלכיסב' בס' ד'

נח ולבושא או שתיא או ערבא או-
כל-מין דמשך דיתחננו ועדי מנהון מכתשא
ויצבע חנינות וידכי : נט דא אורייתא
דמכתש-סגורו לבוש-עמר יאו כהנא או
שתיא או ערבא או כל-מין דמשך לנכיותיה
או לסאבותיה :

פ פ פ

א ומקריד יי עס-משה למימר : ב דא
תהי אורייתא דסגורא ביומא
דדכותיה ותיתי לנת-כהנא : ג ויפוק כהנא
למברא למשריתא ויחזי כהנא והא אתסי
מכתש סגירותא מן-סגורא : ד ויפקד
כהנא ויסב למדכי תרמין-צפרין חין דכין
ואעא דארנא וצבע והורי ואזובא : ה ויפקד
כהנא ויכוס ית-צפרא דנא למן דחסף על-
מי מבוע : ו ית-צפרא תיתא יסב יתה
וית-אעא דארנא וית-צבע והורי וית-אזובא
ויטבול יתהון וירת צפרא תיתא בדמא
דצפרא דנכסתא על מי מבוע : ז וידי
על דמדכי מן סגירותא שבע זמנין וידביגיה
וישלה ית-צפרא תיתא על אפי הקלא :
ח ויצבע דמדכי ית-לבושותי ויגלח ית-
כל-שעריה ויסחי במימא וידכי ובחר-בן
יעול למשריתא וירחיב מברא דמשבגיה
שבעא יומין : ט ויהי ביומא שביעאה
יגלח ית-כל-שעריה ית-רישיה וית-דקניה
וית נביגי עינוהי וית-כל-שעריה יגלח
ויצבע

פ פ פ

יד א וידבר

יהוה אל-משה לאמר :
ב זאת תהיה תורת המצרע
ביום טהרתו והובא אל-כהן : ג ויצא
כהן אל-מחויץ כפתנה וראה כהן והנה
נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע : ד וצנה
כהן ולקח למטהר שתי-צפרים תיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב :
ה וצנה כהן ושחט את-הצפור האחת
אל-כלי-הרש על-מים חיים : ו ארת-
הצפור החיה נקח אהה ואת-עץ הארז ואת-
שני התולעת ואת-האזוב וטבל אותם ואת
הצפור החיה ברם הצפור השחטה על-המים
החיים : ז והזה על המטהר מן-הצרעת
שבע פעמים וטהרו ושלה את-הצפור
החיה על-פני השדה : ח וכבס המטהר
את-בגדיו ויגלח את-כל-שערו ורחץ
במים וטהר ואתר יבוא אל-המחנה וישב
מחויץ לאהל שבעת ימים : ט והיה ביום
השביעי יגלח את-כל-שערו ארת-ראשו
ואת-זקנו ואת גבת עינו ואת-כל-שערו
ויגלח

מצוה קע"ג

מצוה קע"ד